

COMIAT 4t ESO

Avui és un dia especial i trist alhora, és aquell dia que creïem que mai arribaria. És un dia on toca acomiadar-nos, on tots nosaltres cremem una etapa que de ben segur que ha estat una de les més importants i especials en tota la nostra vida. Marxar d'aquesta manera no és agradable ni bonic però gràcies a tots ells, els que estem aquí hem resultat ser uns grans campions.

La generació del 2004 ha estat un viatge amb tren durant setze anys, on persones han pujat, han baixat i també s'hi han quedat. Com a conductor del tren hem tingut la xarrameca, l'emoció i les ganes de ser persones. Des de ben petits fins a l'ESO hem cantat, hem saltat, hem rigut i també hem plorat. Toca acomiadar-se de la nostra segona família, del que ha estat casa nostra, on hem crescut junts. Agrair a tots els professors des de nadons fins a l'ESO que d'una manera o altra han ficat el seu gra de sorra perquè avui siguem qui som. Ara ja totes les experiències viscudes no són del present sinó que ja queden com un record. Junts hem creat un fort lligam que la vida mai separarà. Tenim la sort que a part d'aprenentatge ens emportem amics i gent molt important. La safa ha estat casa nostra.

Ha arribat el moment de l'acabament d'una etapa molt important, on ens separem d'unes persones molt importants i necessàries per al dia a dia. Unes persones que dia rere dia ens han anat donant suport i s'han guanyat la nostra confiança, i sí sou vosaltres, professors.

Amb molta nostàlgia volem agrair-vos que amb la vostra ensenyança i els vostres consells hem crescut tant com alumnes com a persones. Hem passat per moments dolents que amb esforç hem aconseguit superar-los tots junts.

Gràcies per totes les coses que heu fet per nosaltres, per tot el suport que ens heu anat donant dia rere dia, per ensenyar-nos a millorar les coses que fèiem malament, per tindre aquesta paciència amb nosaltres, ja que no hem sigut la millor classe pel nostre comportament i per tindre aquesta manera tan senzilla i entenedora per explicar les coses. No només heu fet la tasca d'ensenyar sinó que també heu sabut educar de manera molt senzilla i amb molt bon fruit. A part de ser especialistes sou persones i heu sabut empatitzar amb nosaltres.

Ara ens dirigim als nostres companys els que han estat la nostra segona família durant aquests 16 anys. Simplement gràcies per aquests anys. Com bé sabeu hem estat una mica torracollons. Totes les experiències i moments que hem viscut queden per al record i serà bonic recordar cada moment i les bogeries junts. Sabem que no hem pogut acabar com tots haguéssim desitjat, amb el nostre viatge, les orles..

Quan hem estat a l'escola, hem tingut aquest grup d'amics que tots tenim. Alguns érem similars, però altres molt diferents a mi i això feia que tot fos més màgic. Hem compartit diversió, inspiració...

Ara que he crescut i miro enrere, puc adonar-me dels grans amics que m'emporto i que ara no veuré tantes vegades, perquè el ritme de vida ens ha fet fer els nostres propis camins i ja no compartim la rutina diària com abans, però sí la il·lusió d'aconseguir un molt bon futur.

No podem estar junts físicament, però el que estic segur és que l'amistat que hem creat sempre quedarà intacta i mai separarà aquells amics que es reunien tantes i tantes ocasions sent autèntics i que compartien tant i en tants moments. Som més grans i tenim interessos diferents. No obstant això, sempre compartirem el desig de mantenir una amistat que es fa més gran al llarg dels anys. No ens enrotllarem molt més però en resum és això, gràcies i gràcies. Ens ha tocat els millors companys que ningú podia haver imaginat. A tots i cadascú de vosaltres, us trobarem a faltar. Us estimo molt.

Cada nen, cada nena ha aportat en aquesta família alguna cosa que ens ha acabat fent grans a tots. De veritat *compis* sou persones increïbles i no canviem per a res cada plor i cada rialla amb vosaltres.

Estem segurs que podríem haver dit moltíssimes coses més però no cal enrotllar-se tant. Volem que sapiguen que tots recordarem el col·legi amb gran afecte i entusiasme. Com hem dit abans és dur acabar d'aquesta manera però bé un cop més hem demostrat ser uns alumnes 10. Agraïm i agraiem en el futur a totes les persones que d'una manera o altra ens han fet més grans. Segur que tots nosaltres ens emportem molts bons records.

Ara sí HA ARRIBAT EL MOMENT ens acomiadem de casa i esperem tornar ben aviat i tornar a sentir la il·lusió i emoció de tornar a sentir-nos nens. Estem segurs que no és un adéu, sinó un fins aviat. Us estimem molt i us trobarem a faltar.

GRÀCIES SAFA!